

Van Larry Clinton, toen een redelijk vermaard schrijver van swing-muziekjes, was dit "Boo-wah, boo-wah", gearrangeerd door Buster Harding. Cab Calloway zong met de band, soli door Chu Berry-tenor-saxofoon en Dizzy Gillespie-trompet, trombonist Keg Johnson speelde in zijn solo de bridge. Eerste altsaxofonist Hilton Jefferson, 1903-1968, was een van de grote lead-alten - zoals Otto Hardwicke van Duke Ellington en Marshall Royal van de na-1950 Count Basie Band. U hoort Jeff, zoals de musici hem noemden, nu met "Willow weep for me".

Cab Calloway a/h Orchestra: Willow weep for me (Ann Ronell)
B/6 - 3:20 - idem

Altsaxofonist Hilton Jefferson met "Willow weep for me" van Ann Ronell, Okeh-opname in Chicago, 16 januari 1941. Trompettist Mario Bauza, 1911 in Cuba geboren, verliet nu de Cab Calloway Band om even te gaan free-lancen, daarna werd hij muzikaal leider van het orkest van Machito. Bauza bracht Dizzy Gillespie van alles bij over Cubaanse muziek, in de Calloway band werd hij opgevolgd door de toen zeer populaire Jonah Jones uit de groep van violist Stuff Smith. Vandaar op 5 maart: "Jonah joins the Cab".

Cab Calloway: Jonah joins the Cab (Cab Calloway)
A/1 - 2:32 - idem

Leider Cab Calloway introduceerde trompettist Jonah Jones in "Jonah joins the Cab", voor Okeh in New York City, 5 maart 1941. Het arrangement was ongeschreven, een 'head'. De komst van Jonah Jones was voor Dizzy Gillespie niet prettig. Hij was tot dan de trompet-solist, een opkomend talent, Jones was een ster. U hoort hem en Chu Berry in "Take the 'A' train".

Cab Calloway a/h Orchestra: Take the 'A' train (Billy Strayhorn)
B/5 - 3:02 - idem

"Take the 'A' train" van Billy Strayhorn, het radio-theme van Duke Ellington dat 15 februari door Victor was opgenomen, hier van 3 jul. 1941 door Cab Calloway and his Orchestra voor Okeh in New York City. In de herfst speelde Calloway in het State Theater in Hartford, Connecticut. Toen de kleine groep uit het orkest, de Cab Jivers, bezig was gooide Jonah Jones proppen nat papier naar drummer Cozy Cole. Calloway opkwam, dacht dat Gillespie het gedaan had. Bij dicht doek ontstond een vechtpartij die gesust werd, maar toen Gillespie langs Calloways kleedkamer kwam begon het opnieuw, en daarbi

^, 'spitballs',

stak Gillespie met een mesje de leider aan de achter-onderzijde door de broek. Dus op staande voet ontslag en met echtgenote Lorraine terug naar New York waar Gillespie vrij snel bij de Ella Fitzgerald Band o.l.v. Ted McRae terecht kwam, daarna bij Lucky Millinder waar hij "Little John Special" schreef met de "Salt Peanuts" lick. Trompettist Shad Collins volgde Gillespie bij Calloway op, daarvan hoort u volgende keer, dit is het eind van NOS Jazzgeschiedenis 190. MDR.

0 0 0 0 0

NA 119 103

28:22

opn 22.6.83